

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXXIV. De morte sanctissimi Imperatoris Constantini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

autem Athanasium Alexandriam redire iussit, idque praesente Eusebio, & ne hoc fieret magnopere disfluente.

CAP. XXXIII.

Eiusdem Imperatoris defensio.

NEMINI porro mirum videatur, quod fraude circumventus, tantos viros in exilium egerit. Episcopis enim decipientibus credidit, qui malitiam quidem suam tegebant, sed alioqui clari atque illustres erant. Sciunt autem sacrarum litterarum periti, divinum prophetam Davidem perinde deceptum fuisse. Decepit autem illum non Pontifex, sed servus vernaculus ac furcifer: Siba scilicet, qui adversus Mephiboseth mentitus est regi, & agrum illius ita obtinuit. Atque haec dico, non ut prophetam incussem, sed ut Imperatoris nostri defensionem proponam, & humanae naturae imbecillitatem ostendam: doceamque credendum non esse accusatoribus solis, quamvis fide digni videantur, sed aurium alteram reis esse reservandam. Ac Imperator quidem a terreno regno ad alterum longe praestantius migravit.

CAP. XXXIV.

De morte sanctissimi Imperatoris Constantini.

PRÆFECTI vero & rei militaris duces ac reliqui omnes, corpus ejus in arca aurea conditum Constantinopolim transfulerunt, universo exercitu, partim praeeunte, partim subsequente, & orbitatem suam graviter lamentante. Illum quippe patrem mitissimum experti omnes fuerant. Porro quantus honor delatus sit cadaveri, & quam diu in palatio manserit, dum proceres adventum filii expectarent, superfluum arbitror scribere, cum haec alii scriptis suis prodiderint. Quos quidem legere quis facile potest, atque inde cognoscere, qua ratione omnium arbiter ac moderator Deus fideles sibi famulos remunerari solet. Quod si quis istis non vult credere, is ea intuentis quae nunc ad ejus loculum & statuum geruntur, credat iis quae scripta sunt, & Domino qui dixit: Glorificantes me glorificabo, & qui me spernunt, ipsi spernentur.

Finis Libri primi.

Αἰς τὴν ἀλεξάνδρειαν ἐπανελθεῖν τὸν μέγαν ᾠροσέβαξεν ἀθανάσιον, καὶ ταῦτα εὐσεβῆ παροῦντι καὶ τὰναντία παύειν ἐπιχειροῦντι.

Κεφ. λγ'.

Ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ ἀπὸ βασιλείου.

ΘΑυμαζέτω ἡ μνηδὲς, εἰ τηλικέτες ἀνδρας δεξαπαλήθειος δεωσρακίσειν. δεχρεοῖσι γὰρ κρύπτεισι μὴ τὴν ποικίλειαν, τὴν δὲ ἀλλίω ἔχουσι ἀειφάνειαν, δεξαπαλήθειον ἐπίσδουεν. ἴσασι δὲ οἱ τὰ θεῖα πεπαυδουμένοι, ὡς καὶ ὁ θεὸς δεξηπαλήθειος δαδιδ ὁ παροφίτης. δεξηπατήσε δὲ αὐτὸν ἐκ δεχρεοῖσι, ἀλλ' οἰκέτης οἰκότερ ψυμασιγίας τὸν σὺ ἀλέγω τὸν κτὴ μεφίδοσέτα ψυδοῦ τὸν βασιλέα διδίαξαι, καὶ τὸ ἐκείνω χροῖον δεφτερισάμνον. καὶ ταῦτα λέγω, εἰ δε παροφίτα καληγορῶν, ἀλλ' ὑπερτέδε τὸ βασιλέως τὴν ἀπολογία παροφῶν, καὶ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἐπιδεικνύει τὴν ἀδένειαν, εἰ διδίασκων ὡς εἰρημόνοις τοῖς καληγοροῖσι πισθίει, καὶ ἀγαν ὡσιν ἀξίόχρεοι, ἀλλὰ θαίρεαν τὰν ἀκοῶν τὸ καληγορομένο φυλάττειν. ὁ μὲν εἰ βασιλδὸς εἰς τὴν ἀμείνω βασιλείαν μετίστη.

Κεφ. κδ'.

Περί τῆς τιληυτοῦ τοῦ ἀπὸ ἀγίου κωνσταντίνου βασιλέως.

Οἱ ὑπαρχοὶ καὶ οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοιποὶ ἀπάντες, ἐν λάρνακι τέτον καλαθένης χροσῆ, εἰ τὴν κωνσταντινουπολιν μελέκομισαν, τὴν στρατιάς ἀπάσης ἠγεμῆνης καὶ ἐπομῆνης, καὶ πικρῶς ὀλοφρομένης τὴν εἰρησιν. παύρε γὰρ ἠπίε πείρεαν εἰλήθεσαν ἀπάντες. ὁπόσος δὲ τιμῆς τὸ σῶμα ἐκείνο τέλυχηκε, καὶ ὁπόσον ἐν τοῖς βασιλείοις διέμενε χροῖον, τῶν δεχρόντων τὴν τε παιδοῦ ἀειμυρόνων ἐπάνοδοι, περὶ τὸν ἠγεμῆναι γροφῆν, ἀλλων ταῦτα συζηγραφοῦτων. οἱς ράδιον ἐνήχεϊν, καὶ μαθῆν, ὅπως τῶν ὄλων ὁ πρύτανις γεραίρε δὲ εὐνης θεράπονας. εἰ δὲ τις ἐκείνοις διαπιστεῖ, τὰ νῦν ἀεὶ τὴν ἐκείνω θήκην καὶ τὸν ἀνδραλίαν γνώμωρα βλέπων, πῶς δισάτω τοῖς γεγραμμένοις, καὶ τὸ φήσαντι δεσπότη, εἰ δὲ δόξα ζούας με δόξασω, εἰ δὲ δεξθενέντες με δεξθενωθήσον).

Πρώτε λόγε τέλθ.